

Od soumraku k úsvitu

Zkrácená ukázka z přednášky francouzského aktivisty Guillaumea Fayeho 17.května 2005 v Moskvě

Evropa nezažívala tak dramatickou situaci od dob pádu Svaté říše římské. Nyní jí hrozí nebezpečí, jaké se nedá srovnat s ničím v historii, ale ona to přitom ani neví - nebo, lépe řečeno, odmítá to vidět.

Do Evropy nyní vnikají, okupují ji a kolonizují lidé z jihu a islám. Dominují jí Spojené státy americké, které proti ní vedou nelítostnou ekonomickou válku. Demograficky se hroutí, poněvadž její populace klesá a přestává se reprodukovat. Pod rouškou povolného optimismu ji vysilovaly dekadentní, nihilistické ideologie, a tak nyní čelí nevídanému úpadku své kultury a vzdělávání, směrem k primitivismu a k materialismu. Evropa je nyní nemocným pacientem tohoto světa. A její politické třídy, spolu s intelektuálními elitami, aktivně kolaborují v její rasové sebevraždě.

Ale nechci v této souvislosti hovořit jen o imigraci, ale i o kolonizaci a invazi, která mění její biologický a etno-kulturní rodokmen. Jde o nepoddávání se zoufalství, o schopnost vidět, že boj teprve začíná a že Evropané, kteří mají k sobě velmi blízko, nemají žádnou jinou alternativu než se sjednotit a společně se bránit.

Destrukce evropského etno-biologického rodokmene

Demografie nebělošské invaze do Francie a Evropy nahání hrůzu. Jistý dobře známý demograf v knize „France Africaine“ (Africká Francie) předvídá, že pokud bude současný trend pokračovat, do roku 2040 budou více než 40 % francouzské populace představovat černoši a Arabové. ...Bílá rasa všude ve světě, včetně Spojených států, prudce početně upadá. Přitom se často říká, že naše technologická nadřazenost bude kompenzovat nedostatečné počty. Ale s tímto nesouhlasím. Jedinou smysluplnou formou bohatství a moci jsou lidské bytosti. Protože civilizace je v první řadě založena na tom, co staří Římané nazývali „germen“, tj. etno-biologický rodokmen - kořeny, které živí civilizaci a kulturu.

Neevropská invaze začala v 60.letech a byla samovolná, záměrně vyprovokovaná levicovými a pravicovými politiky, nakaženými marxistickými a trockistickými ideami, dále zaměstnavateli, chtivými po levné pracovní síle, židovskými intelektuály, dožadujícími se multirasové společnosti a ideologií lidských práv, která se zrodila ze sekularizace některých křesťanských principů. ...

Třetí hlavní ofenzíva islámu

Kromě této masové imigrace nebělošského obyvatelstva je zde opět invaze islámu. Tato totalitní a agresivní náboženská ideologie se s jednoznačnou naléhavostí snaží podmanit si Evropu. V rukou islámu jsme prožili už tři velké ofenzívy; dnes se rozkládá od Gibraltarského zálivu až po Indonésii. První z ofenziv zastavil u Poitiers v roce 732 Charles Martel, druhou bylo obléhání Vídně Osmanskou říší v roce 1683 a momentálně probíhá třetí ofenzíva (ve formě současné invaze a kolonizace), jejímž záměrem je založit na naší pevnině to, co ajatolláh Chomejní, vůdce íránské revoluce, nazval „univerzální kalifát“.

Invaze do Evropy začala a počty (svědčící o jejím rozsahu) jsou alarmující. Evropskou pevninu dnes, včetně Ruska, okupuje 55 milionů muslimů - počet, který se každoročně zvyšuje o 6 %. Ve Francii se dnes nachází minimálně 6 milionů muslimů. A podobně jako v Belgii a v Británii, také francouzští muslimové se začínají dožadovat podílu na politické moci. Pokud jde o vládu, ta jednoduše odmítá brát vážně jejich záměr do roku 2020 proměnit Francii v islámskou republiku, v níž bude rozhodující demografická převaha arabsko-muslimské populace. Vláda finančně vypomáhá při výstavbě mešit všude po zemi v naději, že si tím koupí sociální klid. Ve Francii se dnes nachází více než 2 000 mešit, což je téměř dvojnásobně větší počet, než v Maroku.

Islám momentálně ve Francii představuje druhé největší náboženství, po katolicismu, ale přitom má větší počet věřících. Na Západě všude převládá názor, že je rozdíl mezi islámem a „islamismem“ a že západní forma islámu, tj. sekularizovaná a umírněná, je možná. Ale to vůbec není pravda. Každý muslim je potenciálním džihádistou. A to proto, že islám je teokracií, která zaměňuje duchovní se světským, víru se zákonem a jde mu o vnucení práva šaría Evropě, jejíž civilizačně mravní zásady jsou s ním absolutně neslučitelné.

...Přitom historicky ověřené hodnoty, spojované s použitím síly a snahy o přežití: tj. hodnoty ve spojitosti s hrdostí, věrností, rodinou, plodností, vlastenectvím, vůlí přežít, atd., se dnes považují za směšné nedostatky. Za tuto dekadenci můžeme vděčit sekularizaci křesťanské charitativnosti a jejímu egalitářskému výhonku, boji za lidská práva.

Evropané se můžou inspirovat určitými hodnotami, které ještě stále cítí v Rusku: například vědomí, že patří k nadřazené civilizaci a snaha udržet si „právo na odstup“ od jiného obyvatelstva. Musíme se zbavit všech forem „etnopluralismu“, což není nic jiného, než jiná forma egalitarianismu, a opět si vydobýt právo na „etnocentrismus“, tj. právo žít ve své vlastní zemi bez někoho druhého. ...Nakonec, dnes pouze Západané věří tomu, že míšení ras je něco ctnostného a pouze oni si představují budoucnost jako hrnec, v němž je všechno smíšené. Jen oni věří v kosmopolitismus. Ale v 21. století se opět vynoří etno-náboženské bloky, zvláště na jihu a na východě. „Konec historie“ Francise Fukujami se nedostaví. Místo toho budeme svědky akcelerace dějin ve formě „srážky civilizací“.

Evropané se rovněž musí rozloučit s ideou přílišného soustředování pouze na přítomnou chvíli a naučit se vidět sebe (jak to dělají muslimové, Číňané a Indové) jako dlouho přežívající obyvatelstvo, jako poslu budoucnosti. V evropských postojích musí přivodit tuto změnu revoluce v myšlení, i když to nebude možné uskutečnit jinak, pouze gigantickou krizí, násilným šokem, který nyní už probíhá a o kterém budu mluvit později.

Nový americký imperialismus

Evropané se rovněž musí vypořádat s tím, co ve své poslední knize označuji za „nový americký imperialismus“ - imperialismus mnohem násilnější, než za éry studené války, ale rovněž více chybnější. Zdá se, že americké administrativy od pádu Sovětského svazu zcela ztratily smysl pro míru a jsou nyní mnohem více ukřičené, jak se ujaly fantastického úkolu podmanit si svět a vytvořit něco jako nové římské impérium. Hodně z toho je samozřejmě možné vysvětlit ve smyslu neokonzervativní ideologie, napojené na sionismus, ale pohání to také mesiášské, téměř patologické přesvědčení o „božské roli“, kterou musí splnit.

Jaké jsou záměry tohoto nového amerického imperialismu? Obklopit a neutralizovat Rusko, zabránit jakékoliv smysluplné alianci mezi Ruskem a Evropou (což je pro Pentagon něco jako zlá noční můra), znemožnit Evropě, aby mohla představovat pro USA výzvu tím, že jí vnutí islám a muslimské Turecko, podrobit si východoevropskou a středoevropskou část bývalého sovětského impéria, vést ekonomickou nelítostnou válku proti EU a dělat to takovým způsobem, že si terč vůbec netroufne odporovat. Křížácký duch nového amerického imperialismu je všude odhodlán vnucovat

„demokracii“, zvláště na periférii Ruska. „Demokracie“ nyní znamená „pro-americký režim“. Ale neměli bychom si stěžovat na tyto americké ambice, které odpovídají geopolitickým a thalaskratickým touhám této země po dominanci. V dějinách se vždy každý staral o sebe. Proto jsem zásadně proti posedlému a hysterickému antiamerikanismu, který ve Francii tak převládá, protože je to neúčinné, sebelítostné a nezodpovědné. Lidé nebo národy se musí naučit rozlišovat mezi „principiálním protivníkem“ a „principiálním nepřítelem“. Principiální protivník se snaží opanovat a podkopat; ten druhý zabít. Neměli bychom zapomínat na slova Carla Schmitta: „Nejen ty si vybíráš svého nepřítele; častěji se stává, že nepřítel si vybere tebe.“

Amerika, zvláště její vládnoucí třída, je v úrovni geopolitiky, ekonomiky a kultury „principiálním protivníkem“ Evropy a Ruska. Pro Evropu je „principiálním nepřítelem“ obyvatelstvo jihu, stále více se sdružující pod praporem islámu, jehož invaze na pevninu už dávno probíhá a podporuje ji politická třída a inteligence, která otevřela její brány (k velké radosti Washingtonu) a která by ráda vytvořila neevropskou Evropu s pomíšenými geny. Hysteričtí antiamerikanisté, podobně jako atlantisté, vůbec nerozumí, že Spojené státy jsou jen tak mocné, do jaké míry jsme my slabí.

Americká katastrofická a neúčinná okupace maličkého Iráku - kam nevnesli nic jiného, než chaos - to velmi jasně potvrzuje. V 21. století přestanou být Spojené státy prvořadou světovou velmocí. Tou bude Čína - nebo, pokud k tomu budeme mít vůli, to může být „Eurosibiř“, tj. federalizovaná aliance mezi obyvatelstvem evropského poloostrova a Ruskem.

Souběh katastrof

Přišel jsem s hypotézou, že současný globální systém, založený na víře v zázrak, na víře v mýtus nekonečného pokroku, se brzy zhroutí. Nyní lidstvu jako celku poprvé v dějinách hrozí katastrofální krize, ke které zřejmě dojde někdy v letech 2010-2020 a kterou způsobí degradace ekosystému a změna v podnebí, vyčerpání přirozených palivových zásob, neschopnost vyprodukovat dostatek potravin, stále větší křehkost mezinárodního ekonomického pořádku, založeného na spekulaci a obrovském zadlužení, návrat epidemií, rozmach nacionalismu, terorismu a nukleárního zbrojení, rozmáhající se agresivita islámského světa a porušování předpisů z jejich strany na základě uraženého pocitu vůči světu a dramatický proces stárnutí evropské populace.

My se na tyto nadcházející katastrofy, které budou znamenat přechod z jednoho věku do druhého, musíme připravit. Tyto kataklyzmatické události smetou ze světa liberální modernost a přivedí něco jako nový středověk. Ale s takovým souběhem katastrof vždy jde ruku v ruce možnost znovuzrození, protože velká historická regenerace se vždy vynořuje z chaosu. Toto mimořádně platí pro civilizaci, jakou je naše, která je vlastní povahou „metamorfická“.

Eurosibiř

Evropu budoucnosti si není možné představovat ve formě kašovitě Evropské unie, které vůbec není možné vládnout a která připomíná bezmocnou medúzu, neschopnou kontrolovat vlastní hranice; ve které dominuje mánie volného trhu a nachází se pod palcem Ameriky. Musíme si představovat federální, imperiální Velkou Evropu, etnicky homogenní (tj. evropskou), založenou na jediné autonomní oblasti a nerozlučně spojenou s Ruskem. Já tento obrovský kontinentální blok nazývám „Eurosibiř“. Poněvadž tato nebude muset být agresivní ke svým sousedům a nikdo na ni nebude útočit, takový blok by se stal prvořadou a na sobě soustředěnou světovou velmocí (ve světě, rozděleném na velké bloky), která bude proti všem těm nebezpečným dogmatům, nyní spojeným s globalismem. ...Osud Evropy není možné oddělovat od kontinentálního Ruska, z etno-kulturních i geopolitických důvodů.

Závěrem

Fatalismus nikdy neobstojí. Dějiny jsou vždy knihou s otevřeným koncem a poskytují nespočetné množství neočekávaných rozmarů a obrátů. ...Období, v němž momentálně žijeme, je obdobím odporu a přípravy na ještě hrozivější události, které se v budoucnu dostaví. ...My musíme začít rozmyšlet ve smyslu post-chaotickém a adekvátně k tomu se organizovat. ...

Poslal prispievateľ z ČR

www.europskenarody.info